

תפלות וסגולות רפואיות וקטורת בזמן המגפה להנצל בעזרת השם שער אורך ימים ואריכת אפים

א אמר המחבר התופר והחוכר, אחרי שכתו חכמי החוקרים היה בעלי התוכנים ובבעלי הפילוסופים, וחכמי הרופאים כל אחד לפי שכלו הטעמים. שהמגפה מכאה מהלכת היא הבאה מזל שבתאי, והגלגל שבתאי סובב והוא כל העולם לששים שנה עם אחת, כמו "ש מהר"ג זיל בכתיר מלכות שלו. ניל, לכך שכיה ומוציא החשש אויר ממש כל שלשים שנה. ואיתה נמי בזוהר חדש יתרו בסתרי תורה זיל, בההוא שעתה דשליט כוכב שבתאי" בעלה מא חד ענפה דילית הות משיך לאטפשתא לתאת ונפקא אליו בגי"זיא דרישא ומהא ביה על ידי דקורקפני" ושמרייזון תרין רוחיזון דשלטין בההוא ענפה וכד אתמי ההוא בר נש רשיימו ביה תרין רשימין סומקין והוא ענפה רשים ביה הוא רshima אוכמא, דהא מילוי דשבתאי באוכם אשתחמש ועיקרא דראשית בימה דשבתא ולא בעמא קדישא. בגין דעמא קדישא לית לוון חולקה ואחסנתא בכוכביה ומולוי. אלא בקב"ה בלחוודי וכו'. ואיתה באידרא זוטא ווי לעלמא כד אסגיאו הווי עלה מא ואסתאבת מקדשא, וקב"ה אתרחיק מן שכינתה וחוויא תקיפה שריא לאתערא. ווי לעלמא דמתוון בהאי זימנא מהאי צד"ק כמה חבילי טריקיון בעלמא כמה זכאן מסתלקין מעלה מא. בגין דאתרחיק משפט מון צדק يول האי כתיב יש גספה بلا משפט. דמשפט אתרחיק מהאי צדק ולא אטבסטה. וצדק ינקא מאתר אחרא. ת"ח כד מתבסמא האי צדק משפט בדיין אكري צדקה. ועלמא אתבסמא בחסיד ואתמליה מננה דכתיב. אהוב צדקה ומשפט חמד ה' מלאה הארץ. ע"כ. פ"י האר"י זיל ע"ז ותו התקיפה שריא לאתערא. ר"ל הוחיא נאות באחריהם דאליהם. כי אלהים במילוי יודין כוה אלף למד" ה"י יוד" ממ" ס"ת גי מגיפה וגי חמץ מ"ת ומשארית שאיר עלייה מ"ת סמא"ל גנווא. זוס"ס אתה תשופנו עק"ב.

ב צרייך להודיע הנהגה שכותב הרמב"ז זיל והאר"י זיל ושאר קיבוצי ישיגים כתיבת יד מה שחנני ה'. סגולות נראות שהם בתונים ומוגשים ובהוקם להנצל מהחשש. ואם ח"ז חש במדינה אווי יאמרנו בבית הכנסת ערב ובוקר כל העדה אלו המזמורדים. שהם ח"ז בסוד ח"י ח"י יודוך ואלו ה'ן: מזמור ד' בקראי ענני אלהי צרכי וגוי: מזמור י"ח למנצח לעבד ה' לדוד אשר דבר לה' וגוי. מזמור ד' יענץ ה' ביום צרה וגוי: מזמור כ"ג מזמור לדוד ה' רועי לא אחשר וגומר: מזמור למד' מזמור Shir חנוכת הבית לדוד וגוי: מזמור ל"ח מזמור לדוד להזכיר וגוי: מזמור ס"ז אלהים יחננו וגוי: מזמור פ"ד מה ידידות משכנותיך וגוי: מזמור פ"ח Shir מזמור למנצח על מחלות לענות וגוי: מזמור צ' צ"א תפלה למשה יושב בסתר וגוי: מזמור צ"ח מזמור Shir לה' Shir חדש וגוי: מזמור ק"ד ברכי נפשי את ה' וגוי: מזמור ק"ו הללויה מי ימלל גבורות ה' וגוי: מזמור קט"ז אהבתך כי ישמע ה' וגומר: מזמור קמ"ב קמ"ג משכלי לדוד וגוי ה' שמע הפלתי וגוי: מזמור קכ"א Shir למלות אשא עני אל ההרים וגוי: (ואה"כ יאמר) לעולם ה' דברך נצבר בשם: (ואה"כ יאמר) פטום הקטורת עם הפסוקים ורבון כל העולמים מה שכחוב במעמדות: (ואה"כ יאמר) Shir המעלות אשורי כל ירא ה' וגוי: וכך תאמיר דבר יום ביומו ערב ובוקר. וטוזו גдол ורט. ג סגולה נפלאה בכל ערב שבת יעשה בביתו עם נתר עיגול ויכתוב השמות כנ"ל ועל ידי זה נעשה ביתו רשות היחיד זאין לסתרא אוורה רשות להבניש בו וינצל על ידי זה מכל מני רע שבועלם. זבדוק הו.

ולמהז הטעם הוא המנגג שעושין בבית היולדות ג"כ עיגול להשמר מכל מני החיצונים. ובשעת שעושין העיגול יאמרו כולם יהיו גוף עד גמירה: (ויאמרו אה"כ ג"פ) ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך השטן ויגער ה' בך הבוחר בירושלים הלא זה אוד מוצל מאש: (ואה"כ יאמר ג"פ) לא ירעו ולא ישחיתו בכל הרכדשי כי מלאה הארץ דעתה את ה' כמים ליט' מכסים יה-

ד' הא לך מהאר"י ויל שכתב טוב לקום קודם או ר' היום שאמר סדר התקון. תאמר אח"כ פסוק זה ג"פ ביוישר וג"פ למפרע. וגם האותיות ביישר למפרע ולהפכו ג"פ. ומה טוב אם יאמרו עשה בני אדם ייחדי בקדושה ובטהרה. מובטח שיעצרו המגפה בעזה.

זו היא הפסוק:

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallat וחלבת לבנה סמים ולבנה זכה בך בבדיה: יהיה בך בך זכה ולבנה סמים וחלבת לבנה וshallat נטף סמים לך קח משה אל יהוה ויאמר: רמאיו הווי לא השם חק כל מים פטן תלחשנו הנבלחו מים הנבלו הבודך דבר בהיה: יהיה דבר ברכו הנבלו מים הנבלחו תלחשנו פטן מים כל חק השם לא הווי רמאיו;

ואח"כ יאמר ג"פ ועשית אותה קטרת רקה מעשה רוקח מלחה טהור קדש: ג"פ ושחתת ממנה הדק וננתת ממנה לפני העדת באهل מועד אשר אועד לך שם קדרשים תהיה לכם: ג"פ והקтир עליו אהרן קטרת סמים בבקר בברך בהיטיבו את הנירות יקטירנה: ג"פ ובהעלת אהרן את הנירות בין העזרבים יקטירנה קטרת תמיד לפניו יהוה לדרכיהם: ג"פ ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותנו עליה אש מעל המזבח ושים קטרת וחולך מהרחה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ג"פ ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהלה והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם:

ג' ישרא"ל והוא סוד זיווג אבא ואימה. ט"ו דמתוך' ודיינו' מילוי ע"ב דאב"א. ת"ק דמתוך' רבוע דאותה דיורין דאמא כזה. ל"ה לפ"י לפיו"ד לפיו"ד. תוכין בשם תפטעפה יוצא מן ט' דקоторת פ' תכפר ט' דקоторת פ' ויכפר י' דיכפר ה' העם. נ"א י' דויעמוד ה' הדמותים.

ויבcoin המגפה ג' שם קודש נגי". כי המגפה באה מלחמת הסתקות ד' שמות הפשוטים מהמלואים ודיוש ודיוש ודאורי' ורהור' המילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ז. והם ג' נג"ה. ותוכין שיחזור להאר הפשוטים ד' הווית ויתיה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ז. ותוכין לעמד פנחס בציור כזה

וייה צו מה ד' ווייה צו מה ד' רה הי מה ג' פה ה
פי יה נו חה ס' פ' לה לו וה תי עה צו רה הי מה ג' פה ה

ואח"כ יאמר ג"פ ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ג"פ ויעמד פינחס ויפלול ותעצר המגפה: ג"פ ג' ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזורת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנהה

מעט צרי ומעט דבש נכתה ולט רית מפסיק זה השם ופורה גי ק"ג כמנין בטנים ועתדים:

וייה פו לה ל עגיל. רית מפסיק ועמדו בין וכו' השם כי מה גו פה ה ובהוחיה גי אליך אנגליא השמות הללו מסוגלים וטובים מאד להכפות החיצונים והדינים. וכך טוב לאומרים השני פסוקים ז' פעמים. ולכון בציור השמות היטב ותצליח בעז"ה. תכוון רית בפסוק ויאמר אליהם ישראל וכו' שם קדרוש צְדִינָלְבָשׁ והאותיות המאוחרת קְהַס מנגת והאותיות הפנימיות פְּגָמְכָאֵר. גם תכוון לשם קדוש נְעֹזְרִירָן יוצאה מני דברך. ע' דעשו. ו' דקח זו. ד' דומרית. י' ר' דברי. ר' דומעת. כ' דנכאית. גם תכוון לשם הקדוש קרע שטן:

ואח"כ יאמר למנצח בנגינות בצורת המנורה.

ה כתבו המקובלים והאר"י זיל שיאמר גם כן ויהי נועם וכו' ז' פעמים. ולכון גם כן בצורת מנורה. וזה צורתו כל ויהי נועם הם שמות הקודושים ומוסgalים לזה. וצריך לומר כל ויהי נועם ברית כוה וגוי אעו יכע ויכ יבע בשיע אלם ואא בכיה ימי מהב ילו כתץ ואל תמל מיי מבוי מיצ ימא ומא ליר בתו רתך אים עשם לתא רול ייבכ מיל בלבד עכיז פתב רעש וחתת כוכ בחוacci שייע עאב אויא יאוב. ואח"כ יאמר ויקרא משה לכל ז肯ני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסוף והגעתם אל המשקוות ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגב את מצרים וראה את הדם על המשקוות ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתנו המשחית לבא אל בתיכם לנגב: ושמרתם את הדבר הזה לחך לך ולבניך עד עולם: והיה כי מבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת. והיה כי יאמרו אליכם בנייכם מה העבודה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתיכם בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הצליל ויקד העם וישתחוו: ויכוון לר"ת השם הזה ויוצא מפסיק ו עבר ה' לנגב וכו'. ריל אמרahu האה הוש הוי עהו יהל אבל וגם השם ויוצא מפסיק ואמרתם זבח וכו'. וופ הלא פעב ביב באם וביה והוא. עם הגקודות היוצא מוריית הפסוקים הנ"ל: וגם השם הקדוש נשלהלו יוצאה מנטה ושהחלת וכו'. ולכון היטב וינצל מכל רע בעז"ה.

ו טוב מאוד שיאמר זה הפסוק בכל יום ג"פ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: ויכוון לר"ת של הפסוק זה גי רוט"א שם הקדוש. וטוב מאוד שיכתו השמות הנ"ל כמו ייד ויביט ויראו היטב בהיד הזה ויאמר פסוק הנ"ל ויציז היטב תמיד ומובטח שניצל בעז"ה.

ז טוב מאוד שיקריא בכל יום השירה האזינו השמיים ואדרורה עד וכפר אדמתו עמו. כי יש בה מ"ג פסוקים וסודיו גדול ורם. ועל ידי זה לא יוסר חצלם אליהם מעליו. ולא יארע לו שם רע בעולם באותו היום.

ח אם יש לו ס"ת בביתו יכתוב על קלף מזמור ה' אורני וישעי וגוי בכתב אשוריית ויאמר בכל יום ויפתח ההיכל ויקרא המזמור הנ"ל עם י"ג מדות העליונות והתחthonים ותמצא لكمן בר"ח אלול. עם כל התפלות. ואח"כ תאמר פטום הקטורת עם הפסוקים הנ"ל בכוונה אדולה בקדושה ובטהרה ובדמעות שליש. ושים הקלף בהיכל ותצלית.

ט בכל בוקר טרם צאתו מביתו יאמר מזמור וחם ג' פעמים. ויאמר שמע ישראל וגוי. ולכון בשם כוז"ו במוכס"ז כוז"ג. ויאמר פ' המן עד עשרית האימה. וברכת תהנים, ויאמר מזמור הבו לה' בני אלים ד' פעמים. ויאמר אלו פסוקים ג'פ והם אלו. וימחר אבריהם וגוי. ואל הבקר רץ אבריהם וגוי. ויקח חמאה וגוי. הצליני נא וגוי. ולכל בני ישראל לא יחרץ וגוי. ויסע מלאך וגוי ג'פ. ויבא וגוי ג'פ. ויט וגוי ג'פ. ואח"כ שלשתן יחד ג'פ. ויסעו

ויהי חתת וגוי ג"פ. ואתנה את הלוים נתוניים וגוי ג"פ. לך כייל יק"ל ייל"ק קל"י
ליל"ק ג"פ. לפורקנד ג"פ ושם בת אשר סרח י"ז פעמיים.

אוצר החכמה
ואח"כ יאמר יוד פסוקים להרמב"ן. וו"א פסוקים המתחילין בנו"ן ומסימין בנו"ן. אתה סתר
ביוישר ובהיפך ג"פ. בטחו בה וגוי ג"פ. ה' עוז וגוי ג"פ.

יוד לשינויו אויר יאמר בכל בוקר פטוק זה ג"פ. אהבת כל דברי בעל לשון מרמה גם אל
1234567 חנוך
יתצד לנצח יחתך ויסחר מאهل ושרשך מארץ חיים סלה. ותמיד לך בכיסוי מצחו כי
העוננות רשומים על מצחו ולכנן יכסה תמיד את מצחו שלא יראה המזיק במצחו.

יא יזהר שלא לך בלילה מה נשף עד בוקר אור. וגם בצהרים דהינו מתחילה שעה ששית
עד אחר שעה שביעית. וז"ס הפסוק לא תירא מפני לילה מחשיך יעוף יומם מדבר באופל
יהלוך מכתב ישוד צהרים. ולא לך באמצע הרחוב כי אם מהצד אצל הבתים וגדרים. ויזהר
מטויל רב רק יטיל מעט ובנחת ממוצע לא בצנה ולא בחמה ויזהר מקפיצה ודילוג: כמ"ש
בזוהר אר"ש לר"א בריך אנט וחברייא אסתימו גרמייכו אלין תלת יומין דלא תפקון לבך
בגין דמלאך המות אשתח במתא ואית ליה רשות לחבלא, בגין דכיוון דאיתיהב ליה רשו
לחבלא יכול לחבלא. אר"ש האלקים רובה דעתם לא מתו עד לא מטה זמנייהו בר דלא
ידעו לאסתمرا גרמייהו. ועל דא כתיב ויש נספה بلا משפט. פתח ר"ש ואמר ויאמר ה' אל נח
בא אתה וכל ביתך אל התיבה וכי לא יכול הקב"ה לנטרא ליה לנח באתר חד בעלמא.
דייה מבול בכל עולם. ולא יהא בה הוא אחר. או לנטרא ליה בארץ דישראל דכתיב בה
ולא גושמה ביום זעם דלא נתחו עליה מי טופנא. אלא כיון דמחבלא נתח בעלמא מאן דלא
סגיד גרמיה ואשתכח קמיה באטגilia אתחייב בנפשיה. וע"ד כתיב ויסגר ה' בעדו דלא
שליט עלייה מלאך המות. עד דהו טמירין מיתו תליסר גוברים במתא. אר"ש בריך רחמנא
דלא אסתכל בדיקנייכו מלאך המות ע"כ. וטוב מאד שילך ערב ובוקר בעטים הללו בשדה
כדי שיקבל ריח השדה ורוח היום:

יב השינה בלילה תהיה על העליה או חדר סגור מכל רוחותיו. כתבו חכמי הרופאים שהדבר
מצוי בזמן שהיתה מלחמה במדינה. או שהיתה שנת הרעב בארץ. ובני אדם אוכלים
כל דבר שימושים. או יולד מזוה מזוה וטבעו רע. או שהיתה שנה שעברו ליהה מחמת גשמים
מרובים ורוב האoir בא מן ליתות הארץ. ונכנסו בגוף האדם בגידין ובוורידין. ונסתם ונעצרו
הגידים. ורוצח להקייא ואיןו יכול. ולהלב דופק וזקינים ישנים הרבת. ובחורים ונערם
לא יכולים לישן כלל ועברו ובטלו מדעתם רחמנא ליצلن. והחיציות יוצאים בקושי גדול. ומסרחת
מאוד. וביום הג' מחולמים באים הכאבם וההיסטוריה בראשם. ויהיו כמו מבוסמים רחמנא ליצلن.
יג הרפואה לזה קודם כל צrisk להקייא ואיןו יכול איזי יקת מײַן שקורין בלע"ז
צריך לחקור אחר טבעו, אם טבעו רוצה להקייא ואיןו יכול איזי יקת מײַן שקורין בלע"ז
(פרופיס אמיטיצי) ה' קוינטאלך. ויהתך לפני האש. וקח ד' לוט מי צנו. ויחם לפני האש.
ויתן להחולה לשותה המי צנון אם פרופוס המיטיצי ויקיא מיד בעז"ה.

יד ובאם שאין לו יציאה כהוגן איזי צrisk ליתן לו לששל שקורין בל"א פרוגירין. يوم הג'
אחר הקזזה. קח (סרייפערא פעדטיצע) א. אונז, וה' לוט (בוגלאסי וואשר) ויערבם ויחמס
ויתן לשותה איזי ישלשל היטב. וצריך להיות אליבא ריקנא ג' שעות ותו לא צrisk יותר
לששל שקורין בל"א פרוגירין. ויהיה לו לרפואה בעזרת האל:

טו אכן יכול ליתן לו בכל ערב ובoker להזיע, דהינו פעם ראשונה צrisk ליתן (קרעפסין
אויגן) פעם שניית קח (קאנסערוועה אצטאטס) שני לוט. (קאנסערוועה רازאום). גם
(בוגלאז) כל אחד א' לוט. (בולויר די מארגאראיטי פרידיגי) חצי לוט. גם רוזין צוקר
יערבם ותן לו לאכול ויזיע היטב.

עוד סגולה נפלאה לזיהה. קח (דימארגאריטי פרידיגי) א' קוינט. גם (קונפנקציון אלכערמיס) חזי קוינט. גם (בוגלאסי וואשר) ששה לויט. ויערבות המשקה ווישתה ויוזע היטב. ובאות שתרצה לעשות שישן. קח במשקה הנ"ל ד' לוט מי שומשין וישן בעז"ה. וכשתעשה כנ"ל אזי בעז"ה אין בו שום בית מיחש שיהיה ח"ז שום מכיה או שחפת בעולם. בחוץ ובדוק ומנוסה.

טז סגולה נפלאה לחשש קח מאכלת ושחת ג' מיני עופות בזזה אחר זה והדם שעלו אל מסיר מן הסcinן ותיכף ומיד תן הסcinן על המשקוף הפתח שהוא לרוחב העיר דוקא **ועם החדה של הסcinן יהיה לחוץ דהינו אל הקיר שנוטה לרוחב לא יבא שום רע בביתו בחוץ**

יז עוד סגולה ואם ח"ז הדבר בבית אחד אזי אותו המת ישא לשלה דלמות הבית ואח"כ ישא המת מהבית דרך חלונותיו ולא דרך פתח הבית. אזי לא ימית בבית שום אדם בו. ובג"ל הטעם ע"פ הזוהר פנהש בר"מ זוז". מכל עץ הגן מיד נטל נחש האות מ"מ על זרעו השמאלית והיה ממתיין ות מפני של חזה כדי להיות מות. התהיל לפתו עד דכתיב ותרא האשה בטעם סגי ותקיף. מלמד שפרחה האותיות ות וסלקו להתחבר עם אותן מ"מ. ואות מ"מ היה עולה וירדות ולא הימה יכולה להתחבר עד שנפתחה ויהבית ויז"ו תי"ז ד' זימניין לד' סטריא דעלמא ואקיפו לאות מ"מ לד' סטריאן. דכתיב תקח מפrio ותאכל ותתן גם לאשה ותפקנה הא ד' זימניין ות מלמד שסבבו לאות מ"מ לאربع צדדין והמ"מ באמצע מות בכל סטריאן. זוז"ס ותקח מפריין ותאכל ותתן ס"ת חלון כמד"א כי עליה מות בחלוניינו דא סמא"ל. ולכך הטוד שישא המת דרך חלונותיו ולא דרך הפתח ולא ימות בבית שום אדם **בעולם בעז"ה**:

יח לטהר חבית מהחשש אזי יקח לבנה חדשה וילבן אותה היטב בתגורר. ואח"כ קח ככר לחם שלם **ויחתבנה לשנים ושים את הלבינה באמצעותו** ויחמם של הלבינה ילק לתוכה

השני לחם הנ"ל. אזי יוציא מהתבית כל הרוחות רעות. ומן הלחם לאכול לכלב ויזעיל :

יט אם בא על אדם האoir רחמנא ליצין ולהנצל מהן קח (שום פולויר) ושים בתוך שכר חם וישתה וינצל. ע"א קח ט' אגוזים הפרי מהן. ב' לוט (אנגליקים). (ערperf קרויט) וואשר. זעיר (אמperf קרויט) וואשר. ווין רוטין וואשר. ויערבות ויכתשם וישם בחומץ יין חזק ויהי' כמו דיסא: ובאים שידאג שיבוא לידי חולין אויר. אזי יקח בקב' אחת מלא. ויאכל בבת אחת וישב במטה ויזע **וישן, אזי מובטה שניצל בעז"ה :**

כ סגולה שניצל מהחשש קח (בעזוויר) מעט ויאכל אליבא ריקנא בכל יום ותצליח. ע"א קח חתיכה לחם והגה על התגורר חם ליבש ושים אצלך. וכפה מעשה ט' ימים רצופים כל יום א' חתיכה לחם ליבש ושם אצלך. והזהר שלא תאבד ממק'. ע"א. קח עשב שקורין (רוטא). ויעקר וזירש קודם הגז החמה ויהתוך עם זהב חזק וירית תמיד בו. וטוב לתלות בצווארו. וטוב לעשן בו וינצל. ע"א טוב לאכול אליבא ריקנא (לאלבירן). גם טוב לאכול אליבא ריקנא גרעוני חרדל. וגם קרמי שבירן. ע"א טוב לעשן עם קרן של תיש או קרן של איל. וקרן של צבי. או קראAMILשבירין. וקליפות תפוחים. **ושאר מיני קטורת והעשנים תמצא لكمן :**

כא סגולה שלא יבא עליו שניוי אויר ב"מ. יקח מיץ של לימוןין וכרכום חשוב וחומץ חזק. ויערבות ביחד וימשח על הלב. ועל חוטמו והשליפין תמיד בכל يوم זיין. ע"א יריד החומץ עם מי ורדים ולא ילק ברחובות רק יתבהא במק' ביתו ויסגור הדלתות זפתחים ויפנה משם כל דבר מבאיש ומטריח **וישם שם כל ריח טוב :**

כב הבית יהיה נקי מכל לכלוך וטינוף ויתור מהמולדים סרחות כאוכלי צואה והשתן ומקומות שיש בהם מים עצורים זמן רב ואשפות וบทי כסאות וחוריין ודומיהם. ויזהר שלא יצא לחוץ כשהאויר מעונן וחוושך. והזהר בכל יום ויום יקחוו מים חיים שאובין. ותנו בכלי א' בכל חדר ותדר כלי א' בפני עצמו. גם בדי' קירות הבית ופתחיו וחלונותיו יתלה

בצל לבנה ושומים וגם פליגין שוואם. וטוב לפני אורי שצדריך להזיע קח גפרית כי כמו
חזי קוינט. עם לובן ביצה חי וישתה ויוציאו היטב ויועיל בעז"ה:
כג צדריך להזהר להמון עם שלא יתענה ביום האלו שום תענית בעולם. כי הריח הפה
קשה ורע מאד זה. וגם על ידי תענית יהיה אדם עצב ויגונ. ויזהר מאד מכל מיני
עצבות ויגונות וכל מיני כאב. ולהזהר מהבל פיהם של כל אדם שקשה ורע מאד. ומכו"ש
הנפוגים בדבר יוצא מהם עשנים רעים מפסידים האoir שסבבתם ולכם כל המתחברים אליהם
יהפכו פניהם מנגדם לצד אחד לפתח או לחלוון כדי שלא ישאפו הבל פיהם היוצא מהם. וטוב
מאוד שיקח הזיעה מתחת אצילי זרעותיו ויריח בהן חמיד. יש שותין שתן שלהם במקצת
ימים בוקר לא מראשית טיפת השתן ולא מסופה כ"א מהאמצעים בשיעור ב' כפות
ידיים ויקח בכפות ידיו וישתה: והזהר שלא ילך בעתים הללו לבית החיים כי שם מפקיד
המלך המות את כליו:

כד סגולה בכל ער"ח בשעת המגיפה יקח במספר שמו מטבעות. דהיינו אם שמו יעקב
יקח קפ"ב מטבעות כמנין יעקב. וילך לה"ח ויעשה פדיון נפש על שמו. כמ"ש לדוגמה
ותמצא הפדיון נפש מהרבנן ז"ל. ויחלקם לו חלקים ויתנתם לו צדקות. או זו עניינים
לומדי תורה ועל כל חלק יאמר זה אני נתן בעד כל ישראל. וגם בעדי פב"פ בכללם:
כה ראוי להרגיל במאכלים קלים ושאים מתעפשים. ויזהר שלא יסבול רעב וצמא. ויאכל
בשר גדים וטלאים ועגלים וכבשים בני שנה. ויאכלם טבולם בחומץ ויזהר במרקחת
שיש דבש ושאר דברים מתוקים כגון ענבים וצמוקים ותמרים וצוקר ודבש. להזהר שלא
יאכלו באלו הימים לא צנון ולא חזרת ולא שומים ולא בצלים. כי הארץ רע בתוכם ושומר
נפשו ירחק מהם:

כו יאמר בשמע קולנו, ענו בורה עולם במדת רוחמים. בחר בעמו להודיע גודלו והדרת
כבודו. שומע תפללה שלא תבא דבר ומגיפה ושם משחית בגבוליינו. ולא תתן המשחית
לבא אל בתינו. ורham עלינו ועל תפינו ועל עולליינו ועל תינוקות של בית רבן. ועל כל עמר,
וקבל ברחמים וברצון את תפളתינו. כענין שנאמר תכוון תפלי קטרת לפניך משאת כפי מנוחת
ערב. ובמו שקבלת קטרת הסמים שהקטיר לפניך אהרן הכהן. כן יכשו רחמן את כסך
מעלינו ויגלו רחמן על מדותיך ותתנаг עם בניך במדת הרחמים והחסד ותכנס עמו
לפניהם משורת הדין ובטובר הגדול רחם עליהם שאין פורענות בא לעולם אלא בשבי ישראל.
והם עמר ונחלתך אשר הוצאה מארץ מצרים. ושמרה והצילה שנה זו מכל דבר ומגיפה
ומכל מני משחית ומכל מני פרעניות. והסר מנו דבר וחרב ורעב ותיה רעה ושבוי וביזה
ויצר הרע וחולאים רעים וקשיים ומאורעות רעות וקשות וגוזר علينا גזירות טובות מלפנייך
ויגלו רחמן על מדותיך וקבע ברחמים וברצון את תפളתינו כי אתה שומע תפלה כל פה.

ברוך אתה ה' שומע תפלה:

ושאר ענייני התפלות והבקשות והסגולות להנצל מהחשש תמצא בספר הלו מפוזרים אחת
הנה ואחת הנה. ויש לי עוד לאלו המילין עניינים גדולים ונוראים בעורת האל. אך כבוד
אליהם הסתר דבר ואין מגין:

סליק תפלות וסגולות ורפואות למגיפה: בעוז אמרת אלהי היא צרופה: